

عنوان مقاله:

لرزم انتقال فن آوری های جدید در صنایع کشتی سازی و فرا ساحل (با رویکرد استراتژیک)

محل انتشار:

سومین همایش ملی صنایع دریایی ایران (سال: 1380)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

محمود صانعی پور - مشاور برنامه ریزی استراتژیک، فوق لیسانس مدیریت عالی اجرایی (MBA)

خلاصه مقاله:

جمهوری اسلامی ایران از لحاظ کالبدی و مزیت های ژئوپلیتیکی و امکانات خدادادی آن، سرزمینی یگانه است و با اینکه بالقوه قدرتمند و ثروتمند است، ولی در حال حاضر یک کشور قدرتمند به حساب نم یآید و در اقطاب قدرتمند جهان نیز پیوند راهبردی محسوس ندارد . بعنوان مثال بداشتن دو هزار وهفتصد کیلومتر سواحل دریایی در شمال و جنوب و جنوب شرقی کشور و بطور کانونی در بزرگراه و تلاقی گاه سه قاره اروپا و آسیا و آفریقا قرار دارد و در یک بازار وسیع پر انرژی و با رونق بوده و می تواند به عنوان یک مزیت جهانی محسوب شود، از این جایگاه برخوردار نیست. از سویی دیگر صنایع دریایی و حمل و نقل دریائی می تواند بیش از یکصد گروه صنعتی کشور را در توسعه صنعتی تحت تاثیر قرار داده و بطور استراتژیک محور توسعه اقتصادی ضد وابسته جمهوری اسلامی ایران واقع شود و ضمن ایجاد هزاران فرصت شغلی، تعادل های جمعیتی بین شمال و جنوب ایران را موجب شده و در یکپارچگی بازارهای منطقه نقش آفرینی کند. با توجه به تجارب کشورهای ژاپن و کره جنوبی و چین، اولین فاز مدل رشد و توسعه اقتصادی تشخیص و تعیین گروه صنایع پیشرو بوده که در یک اقدام استراتژیک ملی و همه جانبه و متشکل از سازنده و سفارش دهند و تامین کننده، بخش دولتی و خصوصی و کلیه ذی نف عهای کشور ، به انتقال و بومی کردن و ارتقای تکنولوژی مناسب پرداختند و از آنجا که صنایع دریایی و حمل و نقل دریایی به دلایل مختلف ، می تواند گروه صنایع پیشرو در توسعه اقتصادی ضد وابسته باشد، ضروری است برای صیانت از تمامیت نظام ج مهوری اسلامی ایران و جلوگیری از به خطر افتادن منافع ملی، اولین فاز توسعه، یعنی انتقال تکنولوژیهای گروه صنایع دریائی در یک اقدام ملی انجام و مسیر توسعه برای توسعه صنعتی و فعال شدن سایر صنایع و توسعه اقتصادی کشور فراهم شود.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1831>

